

De inhoud van de expositie van zeefdrukken van Harrie Schalken in het galerie-gedeelte van het grafisch museum

De expositie omvat een viertal groepen zeefdrukprenten:

Vooreerst een groep prenten rond het thema zee en duinen. Tenslotte verschillen "zeefdrukken" en "zeedrukken" maar één lettertje van elkaar. In deze prenten speelt het manipuleren met landschappen een rol.

Een tweede groep prenten onderscheidt zich doordat er elementen van gebouwen uit de stad Middelburg zijn gebruikt. Tenslotte heeft de Pabo een eeuw lang in Middelburg gezeten, voordat de fusie met de Hogeschool Zeeland plaatsvond en de Pabo naar Vlissingen werd verplaatst. Dientengevolge heeft Harrie Schalken dus ook een twintigtal jaren in Middelburg gewerkt.

De derde groep prenten is er een waarin menselijke figuren de hoofdrol spelen. De thema's zijn dan: onderwijs, de relatie leraar-leerling, opvoeden, en binnen dat alles is een grote rol weggelegd voor de verbeelding, de fantasie, het ontwikkelen en exploiteren daarvan.

De vierde groep tenslotte, de "kleintjes", bestaat uit zeefdrukken met als thema de micro-observatie van de natuur, het waarnemen van kleine dingen, het proberen waar te maken van de dromen, het in een totaal andere context zetten, in een totaal ander perspectief beschouwen van gewone, dagelijkse dingen, die "verbijzonderd" worden.

De ontwikkeling binnen het grafisch werk van Harrie Schalken

Binnen het geheel van deze vier groepen zeefdrukprenten is een zekere ontwikkeling waarneembaar. De wat oudere prenten zijn meestal ontstaan uit het bewerken van foto's, het manipuleren met beelden uit de werkelijkheid. Ze vertonen een enigszins collageachtig karakter en het kleurgebruik is zacht, zandkleurig.

De laatste 15 jaar treden in de prenten steeds meer de menselijke figuren op de voorgrond. De kleuren worden feller, bonter, afwisselender. De verbeelding wordt ook directer, wilder, expressionistischer. Het geheel krijgt een schilderachtig karakter.

Bijna alle prenten bevatten losse dichtregels of volledige gedichten., eveneens van de hand van Harrie Schalken. Het talige aspect loopt als een rode draad door heel het werk heen.

Elke prent afzonderlijk is op de expositie van een toelichting voorzien, handelend over het ontstaan, de ideevorming, de gedachten die erachter zitten, de koppeling met het gedicht. Dit met de bedoeling dat het werk er niet kil-solitair hangt, maar dat de kijker ook méér contact kan maken met het hoe en waarom, met de gedachten van de maker. Zo komen de vormgever en de didacticus samen.